

zekâ, fitre, sadaka vb. ibadetlerin emredilmesinden, aslında toplumda fakir-zengin arası sevginin temini amaçlanmaktadır. İmtihan alanı olarak nitelendirilen bu dünya hayatında, hemen her an sıkıntı ve problemlerle karşı karşıya kalılabilmekte, kimse bunun istesinden tek başına kalkamamaktadır. İşte bu noktada, farklı imkân ve yetenekleri bir arada barındıranların, birbirleriyle dayanışma ve yardımlaşması ortaya çıkmaktadır. Ailemiz ve akrabalarımızdan sonra problemlerimizin çözümünde yardımına başvuracağımız en yakın kimseler komşularımızdır. O sebeple yukarıda verilen âyet, yette, yakın ve uzak komşuya iyilik yapılması emredilmektedir. Dinimiz İslam, bîylece hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olan komşuluğun önemi üzerinde durmuş ve komşuluk ilişkilerine dair hayatî prensipler getirmiştir. Kur'an-ı Kerim, yüce Yaratan'ın kullukla beraber başta ana-baba olmak üzere toplumun diğer kesimleriyle birlikte komşularımızla da iyi ilişkiler kurulmasını bir görev olarak vurgulamaktadır. Bu bakımdan komşuya iyilik etmek, sevinç ve üzüntüde ortak olmak, paylaşmak, ondan gelebilecek bazı sıkıntılara sabredebilmek, onları olgunlukla karşılamak dinimizin bir emridir. İşin bir boyutu bîyleyken, diğer taraftan komşuluk ilişkilerinde daha dikkatli davranmak, birbirimizin hak ve hukukuna saygı göstermek oldukça önemlidir. Özellikle şehirlerde bu daha da önemli olsa gerektir. Apartmanlarda kişilerin birbirini tanımadığı, selamlaşmaların eskiye oranla azaldığı, huzur ve mutluluk günlerindeki duyguların paylaşılmadığı görülmektedir. Herbuki üst kattaki bir komşunun cenazesinden, alt katta oturanın haberi olmuyorsa, bu bizi oturup düşünmeye sevk etmelidir. O nedenle yardımlaşmayı sadece madde ve parayla sınırlamak mümkün değildir. Yardımlaşma bazen de manevî olabilir. Aile üyeleri, tebrikleşme ve ziyaretleşmeler bu anlamdandır. Toplumsal yaşamın gereklerine riayet etme, ortak alanların temiz kullanılması gibi hususlar da komşuluk ilişkilerinde dikkatle üzerinde durulması gereken konular arasındadır. Sözleri ve örnek yaşantısıyla bizlere hayat veren, insanlık ve kulluk bilincimizi güçlendiren sevgili Peygamberimizin komşulukla ilgili hadisleri bîyle mesajlar taşımaktadır. Netice itibarıyla, son zamanlarda bizi biz yapan değerlerden uzaklaşmamızın sonucu birbirimizle olan ilişkilerimiz zayıflamakta, hatta kaybolma noktasına gelmektedir. Adeta insanlar kalabalıklar arasında yalnızlaşmaktadır. Nitekim Avrupa bunun sıkıntısını çekmekte ve yeniden komşuluk ilişkilerini tesis etmek için bazı faaliyetlerde bulunmaktadır. Orada baba, evladından; evlat, ailesinden; komşu komşusundan kaçılmaya başlamıştır. Bireycilik ve kişisel menfaatler her şeydir. Bizim dinimizde, kullukla birlikte, her şeyde, her yerde bir şey yoktur, olmamalıdır. İş ve dünyevîleşmenin getirdiği sıkıntıları biliyoruz. Ancak yine de ebeveyn, dostlara, komşulara zaman ayırmak gerektiği bilincinde olalım. Birbirimizin derdini dert edinelim. Yardımlaşalım, unutmayalım ki her hayatında bizi yediklerimiz değil, yedirdiklerimiz kurtaracak, terazi kefesine bunlar konacaktır. Dr. Ömer YILMAZ

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)